

POSTANOWIENIE

16 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

na posiedzeniu niejawnym 16 kwietnia 2025 r. w Warszawie

w sprawie z powództwa S. B.

przeciwko Skarbowi Państwa - Powiatowemu Lekarzowi Weterynarii w Trzebnicy
o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej S. B.

od wyroku Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu

z 29 marca 2023 r., I ACa 2100/22,

odrzuca skargę kasacyjną

UZASADNIENIE

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 pkt 1 – 3 k.p.c., skarga kasacyjna powinna zawierać: oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części; przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie; wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany.

Wymienione elementy skargi mają charakter konstrukcyjny, a ich brak nie podlega uzupełnieniu. Wniosek taki wynika z porównania treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. *in medio* oraz art. 398⁶ § 1 k.p.c. Tylko drugi z przywołanych przepisów dopuszcza sanowanie określonych braków skargi kasacyjnej; nie dotyczy to jednak elementów konstrukcyjnych wymienionych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Od skarżącego wymaga się, aby skarga została prawidłowo zredagowana i nie wywoływała wątpliwości o

charakterze interpretacyjnym, gdyż zakres zaskarżenia oraz wnioskowanego uchylenia albo uchylenia i zmiany orzeczenia sądu odwoławczego nie mogą być pozostawione Sądowi Najwyższemu do samodzielnego określenia w drodze zabiegów interpretacyjnych i analizy sformułowań, którymi posłużył się autor skargi. Waga tych obowiązków i powiązane z nimi wymaganie precyzji w określaniu zakresu zaskarżenia oraz formułowaniu wniosków kasacyjnych powodują, że ewentualne wady skargi w tym zakresie nie mogą być, inaczej niż w przypadku braków o charakterze formalnym, naprawione. Skarga, która nie spełnia któregokolwiek z wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c., jako niedopuszczalna, podlega odrzuceniu stosownie do art. 398⁶ § 2 k.p.c. (zob. m.in. postanowienia SN: z 27 listopada 2015 r., V CSK 290/15 i z 3 czerwca 2016 r., IV CSK 796/15 - nie publ.).

Bezwzględным wymaganiem jest, żeby zakres zaskarżenia i wniosek o uchylenie lub o uchylenie i zmianę orzeczenia były ze sobą ściśle skorelowane, przy czym brak tej korelacji skutkuje odrzuceniem skargi (zob. postanowienia SN: z 24 kwietnia 2013 r., III CSK 77/13 i z 24 sierpnia 2016 r., V CSK 112/16 - nie publ.).

Skarga kasacyjna złożona w niniejszej sprawie nie spełnia tego wymagania, gdyż powód sformułował wniosek kasacyjny w sposób niepełny i przez to nieprawidłowy. Wprawdzie zaskarżył w całości wyrok Sądu Apelacyjnego we Wrocławiu, ale sformułował wniosek kasacyjny w taki sposób, że wniósł o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Apelacyjnemu, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego orzeczenia i rozstrzygnięcie sprawy co do istoty. Skarżący zatem nie wskazał zakresu wnioskowanego uchylenia zaskarżonego wyroku, tj. czy wnosi o uchylenie wyroku w całości czy w części i jeśli tak, to w jakiej.

Z tych względów skarga kasacyjna podlegała odrzuceniu na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c.

W odpowiedzi na skargę kasacyjną pozwany wniósł o odmowę przyjęcia skargi do rozpoznania, ewentualnie w razie nieuwzględnienia tego wniosku, o oddalenie skargi, z takimi rozstrzygnięciami wiążąc wniosek o zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania od powoda. W odpowiedzi nie wniesiono o odrzucenie

skargi kasacyjnej, a wniosek o zasądzenie kosztów związany był z innymi oczekiwanymi rozstrzygnięciami, co uniemożliwiło rozstrzygnięcie o kosztach. (por. m. in. postanowienia SN z 20 sierpnia 2014 r., II CSK 77/14, OSNC 2015, nr 7 – 8, poz. 91, z 5 grudnia 2013 r., III SK 23/13, z 18 grudnia 2012 r., II CSK 397/12, nie publ.),

(A.T.)

[r.g.]